

за посрѣдствения музикантъ, но за спитния музикантъ не е мжно. Щомъ става въпросъ за мжчение, казвамъ: мжчение има въ ада; трагедия има въ ада. Следователно, мжчението е за ада; драмата — за човѣшкия животъ; поезията — за рая. Човѣшкиятъ животъ не е трагиченъ, но драматиченъ. Ако питате, какво има вънъ отъ ада, казвамъ: вънъ отъ ада е раятъ. Значи, дето свършватъ трагедията и драмата, тамъ поетътъ туря начало на своята поезия. Обаче, само онзи поетъ може да пише истинска поезия, който е миналъ презъ фазитѣ на трагедията и драмата. Какво нѣщо е трагедията, знаете вече; какво нѣщо е драмата, пакъ знаете. Отсега нататкъ трѣбва да изучавате поезията. Тя отскоро е започнала да се изучава. Следователно, поезията е нова наука. Първиятъ човѣкъ, който е писалъ поезия, е Адамъ. Обаче, поезията на Адама остана недовършена, защото го изпждиха отъ рая. Господъ му даде най-хубавата жена, каквато свѣтътъ познава. Адамъ толкова се възхити отъ своята жена, че се вдѣхнови и започна да пише. Той мислише да напише нѣщо особено хубаво, което да остане за вѣчни времена, но и той, както нѣкой си турчинъ, казалъ: „Отиде нашата дуня“. Единъ турчинъ слушалъ, какъ български сждия решавалъ едно дѣло, и като чулъ решението на това дѣло, казалъ: „Отиде нашата дуня!“ И сегашнитѣ хора, като този турчинъ, казватъ: Дойде грѣхътъ, и всичко изгубихме. — Не е достатъчно само да се констатира това, но човѣкъ трѣбва да потърси причинитѣ за грѣха и начинитѣ, какъ да се освободи отъ него. Ако грѣхътъ днесъ е дошълъ, и утре има възможность да дойде. Грѣхътъ не е нѣщо случайно. Той представя накопления на желания, които всѣки моментъ могатъ да се изявятъ и да спънатъ човѣка въ неговото развитие. Тѣзи желания иматъ далеченъ произходъ.

Сега, азъ искамъ да насоча мисълта ви къмъ единъ великъ законъ, който организира идеитѣ. И въ този смисълъ, казвамъ: нѣма сила въ свѣта, която може да противодействува на идеитѣ. Идеята, сама по себе си, е мощна. Единъ отъ пророцитѣ казва за Бога: „Нѣма оржие въ свѣта, което може да Ти противостои“. Който разбира този законъ, той може да избегне много нещастия. Колкото малка да е една Божествена мисълъ, тя е мощна. Кога ще се реализира, не е важно, но тя непременно ще даде своитѣ добри резултати. Ако доброволно не приемете една Божествена идея, тя ще влѣзе въ подсъзнанието ви, дето сама ще се организира. Какъ ще се организира? Тя постепенно